

sobota, 28.11.2020

I Niedziela Adwentu - 29.11.2020r.

Rozpoczął się Adwent. Z tej racji zapraszamy na Msze święte roratnie, które odprawiać będziemy od poniedziałku do soboty o godz. 600, w środę w szczególny sposób zapraszamy młodzież i kandydatów do bierzmowania. W czwartek 3 grudnia o godz. 1600 zapraszamy na „Rekolekcje życia wewnętrznego”. Temat spotkania: „Walka duchowa”. Wszystkich zainteresowanych pogłębianiem swojej wiary, oczekujemy w klasztornych krągach. W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca: w czwartek nabożeństwo Godziny Świętej o godz. 1830. w piątek okazja do spowiedzi podczas każdej Mszy św. Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa i Akt oddania Sercu Jezusowemu o godz. 1830. w sobotę Msza św. i Nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi o godz. 1630. Świece Adwentowe – Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom oraz poświęcone opłatki na stół wigilijny można nabyć dziś pod chórem u braci kleryków, a w tygodniu na furcie klasztornej. Przyszła niedziela 6 grudnia będzie dniem modlitwy i pomocy Kościołowi na Wschodzie. Słowo Boże wygłosi tego dnia proboszcz sąsiadowickiej parafii o. Roman Dąbrowski. Ofiary, które będzie można składać do puszek będą przeznaczone na rzecz klasztoru w Sąsiadowicach na Ukrainie. W grudniu br. oraz maju i sierpniu roku przyszłego w wyznaczonych parafiach Archidiecezji Krakowskiej odbędzie się peregrynacja obrazu Matki Bożej Solidarności Robotników, kopii Krzyża Nowohuckiego i relikwii bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Znaki te przemierzają parafie, w których w szczególny sposób pragną się zgromadzić na wspólnej modlitwie ludzie wszelkiej pracy. Peregrynacja jest przygotowaniem do pielgrzymki ludzi pracy na Jasną Górę w trzecią niedzielę września przyszłego roku, której nasz rejon będzie przewodzić. Szczegółowe informacje w gablocie i na stronie internetowej naszej archidiecezji. Wszystkim życzymy dobrej niedzieli i opieki Pani Krakowa na nadchodzący tydzień!

List pasterski Metropolity Krakowskiego Arcybiskupa Marka Jędraszewskiego na Adwent 2020 roku

Ukochani Archidiecezjanie! Słyszemy dzisiaj słowa Pana Jezusa, będące prawdziwym programem na Adwent Roku Pańskiego 2020: „Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie” (Mk 13, 33). W pierwszej chwili można by odnieść wrażenie, że to wezwanie wpisuje się w treść tego, co przeżywamy od kilku miesięcy: obawy i lęki związane z wybuchem epidemii, stan zagrożenia zdrowia i życia. W pewnym sensie zapewne tak właśnie jest, bowiem życie ludzkie naznaczone jest niezwykłą kruchością i nikt z nas nie zna dnia ani godziny, kiedy Bóg zechce powołać nas do siebie. Jednakże wezwanie Pana Jezusa ma o wiele głębszy wymiar, ponieważ wzywa On nas do postawy czujności po to, abyśmy przez nieuwagę nie utracili dobra, które do nas przychodzi. A przychodzi ono do nas w każdym czasie, nawet pośród największych trosk. Trzeba tylko to przychodzące do nas dobro dostrzec, właściwie je przyjąć i następnie nim żyć. W przeciwnym razie, właśnie z powodu braku tej czujności, może nas spotkać nieszczęście na wzór Jerozolimy, która „nie rozpoznała czasu swojego nawiedzenia” i odrzuciła Jezusa Chrystusa, wydając Go na śmierć. Dlatego spotkała ją straszna kara: nie pozostał w niej kamień na kamieniu (por. Łk 19, 42-44). Tym bardziej dramatycznie brzmią zatem słowa Pana Jezusa z czytanego dzisiaj fragmentu Ewangelii św. Marka: „Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie” (Mk 13, 33). Drodzy Siostry i Bracia! Okres Adwentu przypomina nam tę historyczną prawdę, że ponad dwa tysiące lat temu nadszedł czas, w którym Pan Bóg okazał swoje nieskończone miłosierdzie poprzez przyjście na świat dwojga dzieci. Pierwszym z nich był Jan, którego pojawienie się zapowiedział kapłanowi Zachariaszowi anioł Gabriel (por. Łk 1, 5-25). Zachariasz nie miał potomka – i już się go nie spodziewał, bo zarówno on sam, jak i jego żona Elżbieta byli w podeszłym wieku. Na przekór temu Anioł ogłosił Zachariaszowi „radość i wesele”, jednak on – kierowany czysto ludzkim myśleniem – nie uwierzył, że taki radosny dzień może stać się jego udziałem.

Ponieważ „nie rozpoznał czasu swojego nawiedzenia”, został przez Boga dotknięty utratą mowy – i w tym stanie się znajdował aż do narodzenia syna, któremu, zgodnie ze słowami anioła, nadał imię (por. Łk 1, 63). Zapewne jednak bardzo radowało się jego serce, kiedy patrzył na znajdującą się w stanie błogosławionym Elżbietę, która dziękowała Bogu za to, że „Pan łaskawie wejrzał na nią i zdjął z niej hańbę w oczach ludzi” (por. Łk 1, 25). Drugim dzieckiem, poprzez które Pan Bóg okazał swoje nieskończone miłosierdzie, był Jego Syn. Przyjście Syna Bożego obwieścił Dziewicy Maryi również anioł Gabriel (por. Łk 1, 26-37). W przeciwieństwie do Zachariasza, Ona nie zwątpiła. Pragnęła jedynie zrozumieć, jak to się stanie. Gdy usłyszała, że dokona się to mocą Ducha Świętego, wypowiedziała pełne ufności *Fiat* – „Niech mi się stanie”. Tę ufność pokładaną w Bogu łączyła z uwielbieniem wobec Wszechmocnego, który „uczynił Jej wielkie rzeczy” (por. Łk 1, 49). Zaistniałej sytuacji nie mógł jednak pojąć Oblubieniec Maryi, Józef. Targany wątpliwościami, chciał Ją nawet potajemnie od siebie oddalić (por. Mt 1, 19). Gdy jednak ukazał mu się we śnie anioł Pański i objawił mu dokonującą się właśnie tajemnicę obecności Boga-Emmanuela pośród ludzi, „wziął swoją Małżonkę do siebie”, a narodzonemu dziewięć miesięcy później w Betlejem Chłopcu nadał – zgodnie ze słowami anioła – „imię Jezus” (por. Mt 1, 24-25). W ten sposób zasłużył na szczególną cześć oddawaną mu w Kościele, wyrażającą się między innymi takimi oto przymiotami, które znajdują się w wezwaniach Litanii do św. Józefa: najsprawiedliwszy, najczystszy, najmężniejszy, najposłuszniejszy, najwierniejszy. Drodzy Siostry i Bracia! Adwentowe rozważania dotyczące Zachariasza i Elżbiety, Maryi i Józefa skłaniają nas do tego, aby z ogromną wdzięcznością wobec Boga, Ojca nas wszystkich, spojrzeć zarówno na każde narodzone już dziecko, jak i na każde dziecko, które jeszcze oczekuje na moment swego przyjścia na świat. Poprzez każde z nich w szczególnie sposób sam Bóg na świat przychodzi. Przecież Pan Jezus utożsamiał się z dziećmi, mówiąc: „Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w imię moje, Mnie przyjmuje” (Mk 9, 37a). Czas Adwentu po raz kolejny sprzyja uświadomieniu sobie również tej prawdy, że każde dziecko jest błogosławieństwem, jakim Pan Bóg obdarza jego rodziców. Dlatego nie może być ono ani „ciężarem i zagrożeniem”, ani też „niepotrzebnym a kosztownym dodatkiem życiowym”, jak chcieliby tego w imię absolutnej wolności współcześni rzecznicy zabijania dzieci nienarodzonych (por. św. Jan Paweł II Wielki, *Homilia*, Kielce, lotnisko w Masłowie, 3 czerwca 1991). Jego pojawienie się w życiu rodziców i bliskich jest dla wszystkich czasem nawiedzenia, w którym rozbrzmiewa Boże wezwanie do przyjęcia dobra. Dlatego też w tym adwentowym czasie bardzo Was proszę, Drodzy Małżonkowie i Rodzice, abyście wyrazili swoją wdzięczność Bogu za dar potomstwa. Odnówcie także miłość zarówno względem siebie, jak i do Waszych dzieci – poprzez wzajemną modlitwę, życzliwość i wyrażaną każdego dnia dobroć. Kochane Dzieci i Droga Młodzieży, z wielką miłością starajcie się odnosić do swoich rodziców, dziękując im za dar życia. W tym świętym czasie, w imię najpiękniejszej solidarności, proszę Was, Umiłowani Archidiecezjanie, módlcie się również za tych małżonków, którzy z ogromnym pragnieniem serc oczekują na spełnienie się ich największych marzeń – macierzyństwa i ojcostwa. Módlcie się także za tych wszystkich, którzy swoją pełną poświęcenia postawą służą ludziom – chorym, samotnym, zapomnianym przez najbliższych. Zróbcie wszystko, Moi Drodzy, aby te wyjątkowe Święta, przeżywane w stanie łaski uświęcającej, zastały Was prawdziwie czuwających, to znaczy gotowych na to, by razem z chórami Aniołów całym sercem śpiewać jakżeż piękny i zarazem przejmujący hymn: „Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania” (Łk 2, 14). Na ten święty czas Adwentowy wszystkim Wam z całego serca błogosławię + Marek Jędraszewski Arcybiskup Metropolita Krakowski Kraków, 29 listopada 2020 roku, w 1. Niedzielę Adwentu

Kraków, dnia 18

listopada 2020 r. Drodzy Archidiecezjanie, Od 1982 roku, w trzecią niedzielę września, ludzie pracy z całej Polski gromadzą się na Jasnej Górze przy obrazie Matki Bożej Królowej Polski i modlą się wspólnie za siebie nawzajem, za swoje rodziny, zakłady pracy, a przede wszystkim za Polskę – naszą Ojczyznę. Co roku inny rejon przewodzi tej modlitwie. Przygotowuje się do niej poprzez goszczenie na swoim terenie znaków peregrynacji: obrazu Matki Bożej Solidarności Robotników, kopii Krzyża Nowohuckiego i relikwii bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Znaki te przemierzają parafie, w których w szczególnie sposób pragną się zgromadzić na wspólnej

modlitwie ludzie wszelkiej pracy. W grudniu br. oraz maju i sierpniu roku przyszłego znaki te będą gościć w wyznaczonych parafiach Archidiecezji Krakowskiej. Zapraszam więc ludzi pracy na czele ze Związkiem Zawodowym „Solidarność”, wszystkich pracujących i bezrobotnych, do tej wspólnej modlitwy w dowolny dzień tygodnia w wyznaczonej świątyni. Pod koniec roku będą to: kościół św. Barbary w Libiążu (5.12-12.12), Sanktuarium św. Antoniego Padewskiego w Zakopanem (13.12-20.12), Katedra na Wawelu (13.12) oraz kościół św. Bartłomieja w Morawicy (21.12-2.01). W okresie wiosennym obraz, krzyż i relikwie zagospodzą w Nowej Hucie: na os. Szklane Domy (1.05-8.05), w Arce Pana (8.05-15.05) i w Mistrzejowicach (15.05-22.05), a także poza Krakowem: w Myślenicach (22.05-29.05). W sierpniu okazją do wspólnej modlitwy będą nabożeństwa: w kościele św. Klemensa w Wieliczce (7.08-14.08), w kościele św. Józefa w Krakowie-Podgórzu (14.08-21.08) oraz w Wadowicach (21.08-31.08). Peregrynację zwieńczą uroczystości kolejnej rocznicy podpisania Porozumień Sierpniowych, którym będę przewodniczył w Katedrze na Wawelu we wtorek 31 sierpnia 2021 r. o godz. 17.00. Niech – mimo trudnej sytuacji pandemii – zgromadzą nas Matka Boża Solidarności Robotników oraz bł. ks. Jerzy i wyproszą nam swym wstawiennictwem szczególne Boże błogosławieństwo. Niech wspólna modlitwa, zachowująca wszelkie środki ostrożności i choćby w małych grupach, stanie się znakiem naszej wierności Bogu i zawierzenia Mu przez ręce Maryi naszych rodzin, miejsc pracy, wszystkich chorych i tych, co ich leczą, a także każdego młodego człowieka, często zagubionego w trudnej rzeczywistości dzisiejszego świata. Z serca wszystkim błogosławię + Marek Jędraszewski Arcybiskup Metropolita Krakowski